

[Peter Nielsen.]

fradrag — det er jo også bebudet — med henblik på at få dem standardiseret og dermed også få lønmodtagerfradrag A gjort større.

Hvad angår de to andre ændringer: at hustruen med retsvirkning skal underskrive selvangivelsen, og at hustrufradraget forhøjes, er det ganske klart, at det, der har interesseret forslagsstillerne, har været tanken at komme først, ikke det rent saglige, for der er jo bebudet forslag herom, og at gennemføre en anden form for hustruens underskrift på selvangivelsen kan slet ikke lade sig gøre nu den 11. december, da selvangivelserne for længst er gået i trykken. Det vil være ganske umuligt. Derimod kunne man godt forhøje hustrufradraget, idet beregningen heraf foretages af de skattelignende myndigheder, men dette spørgsmål kan ikke løses blot derved, at man siger, at nu hæver vi det til et vilkårligt tal; det må finde sin endelige afgørelse, når der foreligger forslag om sambeskatningens ophævelse. At man så stadig væk skal have hustrufradrag, ikke for at mildne på progressionen, der ikke får nogen betydning i den forbindelse, når sambeskatningen ophæves, men som erstatning for det såkaldte naturalietab, kan være rigtigt nok, og skal man se på hustrufradraget ud fra den synsvinkel, trænger det til en forhøjelse. Det blev i 1946 fastsat til 2.000 kr. og der ville da ikke være noget at sige til, at det blev sat op til 4.000 kr., men jeg tror, det bedste vil være til sin tid at tage standpunkt til, hvordan dette hustrufradrag skal beregnes fremtidig. Hvis man udelukkende skal se på det som erstatning for naturalietab, bliver det nødvendigt med henblik på udearbejdende hustruer at have dette noget stærkere præciseret.

Jeg har set selvangivelser, hvoraf det fremgik, at hustruen som bestyrelsesmedlem i sin mands familieaktieselskab fik nøjagtigt 4.000 kr. i honorar, det vil sige, at hun fik højeste hustrufradrag. Skal vi over til højere hustrufradrag i forbindelse med sambeskatningens ophævelse, vil jeg mene, at det bliver nødvendigt at kulegrave hele spørgsmålet om hustrufradraget og forhøje det dér, hvor det virkelig er berettiget, og måske helt afskaffe det, hvor det drejer sig om tilfælde som det, jeg lige har nævnt.

Hvad angår det foreliggende lovforslag,

er det som sagt simpelt hen teknisk uigen-nemførligt, og jeg kan ikke anbefale det, men derfor kan vi godt drøfte det videre under en eller anden form.

Nathalie Lind: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Foged, på grund af arbejde i finansudvalget er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Selv om mit parti principielt er velvilligt indstillet over for og indser nødvendigheden af, at der på flere af disse områder sker ændringer i den gældende lovgivning, mener vi ikke, at spørgsmålet kan tages op nu.

Jeg skal ikke gå i detaljer vedrørende de enkelte bestemmelser, men blot nævne, at det glædede mig at høre, at den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Peter Nielsen, forudså, at vi nu skulle til at tage spørgsmålet om en skattereform op. Jeg mindes ved gennemlæsning af Folketingstidende, at det ærede medlem ved anden behandling af ligningsloven i maj måned 1964 udtrykkelig sagde, at det måtte blive den første og den største opgave for det folketing, der blev valgt den 22. september, at komme i gang med en skattereform, og herunder skulle også sambeskatningen løses. Mange er derfor noget skuffet over, at det forslag, som finansministeren har bebudet, stadig ikke foreligger, og det er naturligvis især for mange en skuffelse, at det ikke er muligt, at et sådant forslag kan få virkning fra det førstkommende skatteår 1965-66. Oprindeligt og så sent som i forbindelse med udskrivningsloven udtalte finansministeren, at vi kunne forvente et forslag inden jul. Nu lader det til, at vi skal hen i januar måned, men jeg håber som sagt, at vi snarest må få det, således at der bliver tid til en virkelig indgående forhandling.

Da den ærede ordfører for socialdemokratiet gik noget ind på spørgsmålet om hustrufradrag, skal jeg uden at gå i detaljer blot generelt herom sige, at jeg tror, det ville blive en sovepude, som ville vanskeliggøre en senere rationel løsning af hele sambeskatningsproblemet, hvis vi startede denne løsning med at forhøje hustrufradraget. Jeg vil også her nævne, at hvis vi vælger den mere isolerede løsning på sambeskatningsproblemet, som forhøjelsen af hustrufradraget er, vil vi se, at den forskelsbehandling,